The King's Speech: **Moses Speaking on Behalf of God**

Dr. Wendy Zierler, HUC-JIR

1. Exodus 4:10

10 And Moses said to the Eternal: 'Oh Lord, I am not a man of words, neither yesterday, nor the day before, nor since You have spoken to Your servant; for I am heavy of mouth, and heavy of tongue.'	(י) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל ה' בִּי אֲדֹנָי לֹא אִישׁ דְּבָרִים אָנֹכִי גַּם מִתְּמוֹל גַּם מִשִּׁלְשֹׁם גַּם מֵאָז דַּבֶּרְךָ אֶל עַבְדֶּךָ כִּי כְבַד פֶּה וּכְבַד לָשׁוֹן אָנֹכִי׃

2. Rashi (1040-1105) on Exodus 4:10

Heavy of mouth: I speak with heaviness. In foreign parlance, a stutterer.	כבד פה - בכבידות אני מדבר, ובלשון לעז בלב"א [גמגמן]:

3. Ibn Ezra (1089-1164) on Exodus 4:10

I am not a man of words: I cannot speak with precision, and it is appropriate to speak before a king with precision, and this is how I have always been. *Nor since Thou hast spoken*—this shows that this prophecy did not take place over one day. Slow of mouth—hereditarily. Slow of tongue—in the Egyptian language, because he hadn't spoken it in many years.	(י). לא איש דברים לא אוכל לדבר צחות, כי ראוי לדבר לפני המלך בצחות, וכן הייתי מיום היותי. גם מאז דברך - זה לנו האות, כי כל הנבואה הזאת לא היתה ביום אחד. כבד פה - בתולדות. וכבד לשון - בלשון מצרים, בעבור שיש לו שנים רבות שלא דבר בה:

4. Exodus Rabbah (8th-9th centuries) 1:26

And the boy grew He was nursed for twenty four months and according to that it says that the boy grew? Rather this teaches that he grew in an atypical manner. *And she brought him unto Pharaoh's daughter*. Pharaoh's daughter used to kiss and hug him and adore him as if he were her own son and would not take him out of the royal palace. Because he was so handsome, everyone was eager to see him. Everyone who would see him would lose himself in admiration. Pharaoh himself would	כו: ויגדל הילד, כ"ד חדש הניקתהו ואתה אומר ויגדל הילד, אלא שהיה גדל שלא כדרך כל הארץ, ותביאהו לבת פרעה וגו', היתה בת פרעה מנשקת ומחבקת ומחבבת אותו כאלו הוא בנה ולא היתה מוציאתו מפלטרין של מלך, ולפי שהיה יפה הכל מתאוים לראותו מי שהיה רואהו לא היה מעביר עצמו מעליו, והיה

kiss and hug him, and Moses would take Pharaoh's crown and place it on his own head, as he was destined to do so when he grew up. It was this which God said to Hiram: *Therefore have I brought forth a fire from the midst of thee* (Ezek. 28:18), for the daughter of Pharaoh was raising the one who was destined to exact retribution from her father. (The Messianic king, too, who will one day punish Edom, dwells with them in the same province, as it is said: '*There shall the calf feed and there shall he lie down*.' (Isa. 27:10) The magicians of Egypt sat there and said: 'We are afraid of him who who is taking off thy crown and placing it upon his own head, lest he be the one of whom we prophesy will take away the kingdom from thee.' Some of them counseled Pharaoh to slay him {Moses} and others to burn him, but Jethro was present among them and he said to them: "This boy doesn't know what he is doing. However, you can test him by placing before him a bowl with gold and live coal. If he reaches for the gold, then he knows what he is doing and you can slay him, but it he reaches for the live coal then he does not know what he is doing [and does not deserve to be put to death]. So they brought these things before him, and he was just about to reach for the gold when Gabriel came and pushed his hand so that it seized the coal, and he thrust his hands with the live coal into his mouth, so that his tongue was burnt, with the result that he became heavy of mouth and heavy of tongue.	פרעה מנשקו ומחבקו והוא נוטל כתרו של פרעה ומשימו על ראשו כמו שעתיד לעשות לו כשהיה גדול, וכן הקב"ה אמר לחירם (יחזקאל כח) ואוציא אש מתוכך הוא וגו', וכן בת פרעה מגדלת מי שעתיד ליפרע מאביה, ואף מלך המשיח שעתיד ליפרע מאדום יושב עמהם במדינה שנאמר (ישעיה כז) שם ירעה עגל ושם ירבץ וגו', והיו שם יושבין חרטומי מצרים ואמרו מתייראין אנו מזה שנוטל כתרך ונותנו על ראשו, שלא יהיה זה אותו שאנו אומרים שעתיד ליטול מלכות ממך, מהם אומרים להורגו מהם אומרים לשורפו, והיה יתרו יושב ביניהן ואומר להם הנער הזה אין בו דעת אלא בחנו אותו והביאו לפניו בקערה זהב וגחלת, אם יושיט ידו לזהב יש בו דעת והרגו אותו, ואם יושיט ידו לגחלת אין בו דעת .מיד הביאו לפניו ושלח ידו ליקח הזהב ובא גבריאל ודחה את ידו ותפש את הגחלת והכניס ידו עם הגחלת לתוך פיו ונכוה לשונו, וממנו נעשה כבד פה וכבד לשון.

5. Exodus 6:12

12 And Moses spoke before the Eternal, saying: 'Behold, the children of Israel have not hearkened unto me; how then shall Pharaoh hear me, when I am of uncircumcised lips?' [….]	יב: ידבר משה לפני יקוק לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתים: […]

30 And Moses said before the LORD: 'Behold, I am of uncircumcised lips, and how shall Pharaoh hearken unto me?'	ל: ויאמר משה לפני יקוק הן אני ערל שפתים ואיך ישמע אלי פרעה:

6. Rashi on Exodus 6:12

Of uncircumcised lips: Closed lips. And similarly every instance of "orlah" denotes "closed." 'Their ears is *arelah* (Jer. 6:10) means closed to hearing. *Arlei lev* (Jer. 9:25) means closed to understanding. Drink thou also with *ha-arel* (Hab. 2:16) means be impeded from the drunkenness of the cup of dishonor; *orlah* in the flesh means the membrum is closed and covered over; "*And ye shall count it as uncircumcised* (lev. 19:23) means make for it a closing or a cover, a prohibition that will separate you from eating it…	(יב) ערל שפתים - אטום שפתים. וכן כל לשון ערלה אני אומר שהוא אטום (ירמיה ו י) ערלה אזנם, אטומה משמוע, (ירמיה ט כה) ערלי לב, אטומים מהבין, (חבקוק ב טז) שתה גם אתה והערל, והאטם משכרות כוס הקללה. ערלת בשר, שהגיד אטום ומכוסה בה. (ויקרא יט כג) וערלתם ערלתו, עשו לו אוטם וכיסוי איסור, שיבדיל בפני אכילתו, (שם) שלש שנים יהיה לכם ערלים, אטום ומכוסה ומובדל מלאכלו:

7. Yalkut Shimoni (Simeon the Darshan, 13th century) 147

Until Moses merited the Torah it is written of him "*I am not a man of words*." When he merited the Torah, his tongue was healed and he began to speak, and it says: *These are the words that Moses spoke.*	עד שלא זכה משה לתורה כתיב בו לא איש דברים אנכי, כיון שזכה לתורה נתרפא לשונו והתחיל מדבר שנאמר אלה הדברים אשר דבר משה.

8. J. D. Eisenstein (1854-1956) , *Otsar Midrashim* (1915)

There was a man in Egypt whose name was Amram the son of Kehat the son of Levi the son of Israel, and he took his cousin as wife and she became pregnant **and bore him a daughter whose name was Miriam, because in those days the Egyptians had begun to embitter [*lemarer*] the lives of the Children of Israel.** She became pregnant again and bore a son and called him Aaron, because during this pregnancy [*herayon*] Pharaoh began to shed the blood of their male children on dry land and cast some of	**אוצר המדרשים (אייזנשטיין) משה עמוד 357** איש היה בארץ מצרים ושמו עמרם בן קהת בן לוי בן ישראל, ויקח האיש את יוכבד דודתו לו לאשה, ו**תהר האשה ותלד בת ותקרא שמה מרים, כי בעת ההיא החלו המצריים בני חם למרר את חיי בני ישראל,** ותהר עוד ותלד בן ותקרא שמו אהרן כי בימי ההריון החל פרעה לשפוך דמי זכריהם ארצה ומהם השליך ליאור, וה'

them into the Nile. God did them a kindness and none of the boys who were cast into the Nile died, for the Holy One Blessed be he would sustain them and those who were cast into the field would be fed by the ministering angels who would save them and bring them to their parents in large white cloths. And when the king's decree to cast the sons into the Nile became known, many of the people began to separate from their wives, including Amram who also separated from his wife. **At this time three years later the spirit of God came upon Miriam who prophesied in the house that a son will be born to my father and mother who will save the people from the hand of Egypt,** and when Amram heard the word of his daughter he took back the wife he had separated from at the time of the decree three years before. Yocheved became pregnant and bore a son, and at the time of his birth the house was filled with a great light like that of the shining sun and moon. The woman saw that the child was good and pleasant looking and she hid him for three months in her bed. In those days the Egyptians took it upon themselves secretly to destroy all of the Jews. The Egyptian women who go to Goshen where the Children of Israel resided carrying their babies who could not yet speak on their shoulders [in order to raise them and teach them]. **When an Israelite woman would give birth to a boy and hide him from the Egyptians to avoid him being slaughtered, the Egyptian women would come to the homes of the Hebrew women, and their Egyptian babies would babble/stutter in their language and the Hebrew baby hidden in his mother's bed would answer back in his language, at which point the Egyptian women would go back and tell their husbands who would report it to their king, and Pharaoh would send officers to take the boy. So it came to pass when three months had passed after Yocheved gave birth to her son and it became known in Pharaoh's house, the woman hurried before the officers arrived and made an ark of papyrus and placed the boy in it and placed the ark in the reeds upon the Nile and his sister stood at a distance etc**. God sent a great heatwave throughout Egypt that burned people's

הטה חסד עליהם ולא מת אחד מהם מאשר היו משליכים היאורה, והיה מחייתם מהקב"ה, ואשר היו מושלכים בשדה היו מכלכלים אותם מלאכי השרת ומצילין אותם ומביאין אותם לאבותיהם בחורים גדולים. ויהי בהשמע דבר המלך ודתו להשליך הבנים היאורה ורבים מעמי הארץ היו פורשים מנשותיהם, ויפרד גם עמרם מאשתו. **ויהי בעת ההיא מקצה שלש שנים ותהי רוח אלהים על מרים ותנבא בתוך הבית הנה בן יהיה נולד לאבי ולאמי בפעם הזאת שיושיע את בני ישראל מיד מצרים,** ויהי כשמוע עמרם את דברי הילדה ויקח את אשתו אשר פירש ממנה בעת הגזרה מקץ שלש שנים, ותהר יוכבד ותלד בן, ובעת לדתו נתמלא הבית אורה גדולה כאור השמש והירח בעת זריחתם, ותרא האשה את הילד כי טוב הוא ונחמד למראה ותצפנהו שלשה ירחים בחדר משכבה. בימים ההם הערימו סוד כל מצרים לאבד את כל היהודים, ותלכנה נשי מצרים ארצה גושן אשר שם בני ישראל ותשאנה גוריהן בטרם ידעו לדבר על כתפיהן [לגדלם ולחנכם]. ובלדת האשה הישראלית את הילד צפנה את בנה מפני המצריים לבלתי השחיתו, **אך בבוא המצריות בבית העבריות והיה הילד המצרי מגמגם בלשונו והילד העברי הצפון בחדר משכב אמו עונה אותו כלשונו, היו הולכות המצריות ומגידות לבעליהן, ובעליהן הגידו למלכם, והיה פרעה שולח שוטריו ולוקח את הנער**. ויהי כמשלש חדשים אחר אשר ילדה יוכבד את הילד ויודע הדבר ביתה פרעה, ותמהר האשה טרם באו השוטרים ותקח תבת גמא ותשם בה את הילד ותשם בסוף על שפת היאור ותתצב אחותו מרחוק וגו'. וישלח אלהים חום גדול ושרב בכל ארץ

skin and people were greatly bothered by the excess of heat. Pharaoh's daughter went down to bathe in the Nile like all the other women of Egypt. It was then that Pharaoh's daughter saw the ark floating in the water and sent her handmaiden to bring it to her.	מצרים וישרוף בשר האדם כחום השמש בגבורתו ויצר להם מרוב החום, ותרד בת פרעה לרחוץ על יד היאור וגם כל נשי מצרים עשו כמשפט הזה. ותרא בת פרעה התיבה שצפה על פני המים ותשלח את אמתה ותקחה.

9. Martin Buber, *Moses: The Revelation and the Covenant* (1946)

Sent as a bearer of the word, intermediary between heaven and earth through the word, Moses possesses no mastery over freely coursing speech. He has been created thus and chosen thus. By this a barrier is raised between him and the human world. He who has to establish the covenant between the people and YHVH is, so to speak, not accepted fully into the covenant of his tribe. Teacher, prophet, law-giver; yet in the sphere of the word he remains insurmountably lonely; alone in the last resort with the word of heaven which forces itself through inflexible soul and into inflexible throat…Consequently, when the God who himself speaks his word into him uses him as a "mouth," it is a stammering mouth. And in this way the tragedy of Moses becomes the tragedy inherent in revelation. It is laid upon the stammering to bring the voice of Heaven to Earth.

10. Marc Shell, "Moses' Tongue," *Stutter* (2006)

Moses is not the only being to hesitate at the burning bush. God does too. Is that why he seeks out a stutterer? Like a teacher reading out the roll, Moses demands that God speak out the ineffable name: "What [is] his name?" (Ex. 3:13). The stutterer James Malcolm Rymer was right to stress, in his first person account, *The Unspeakable; or The life and Adventures of a Stammerer* (1855), God's relevant status as "unspeakable." But God says in the Hebrew of Exodus 3:14, *eheyeh asher eheyeh* ("I am that I am" in the King James version)…God as ventriloquist needed a spokesman because he was unable to speak directly to the people. We will see that dummy Moses, whom he required to speak for him was both too much and too little for the job. We will also see, though, that the most important aspect of the job would seem to require that the Hebrews' monotheistic legislator and alphabetical scribe be a stutterer.